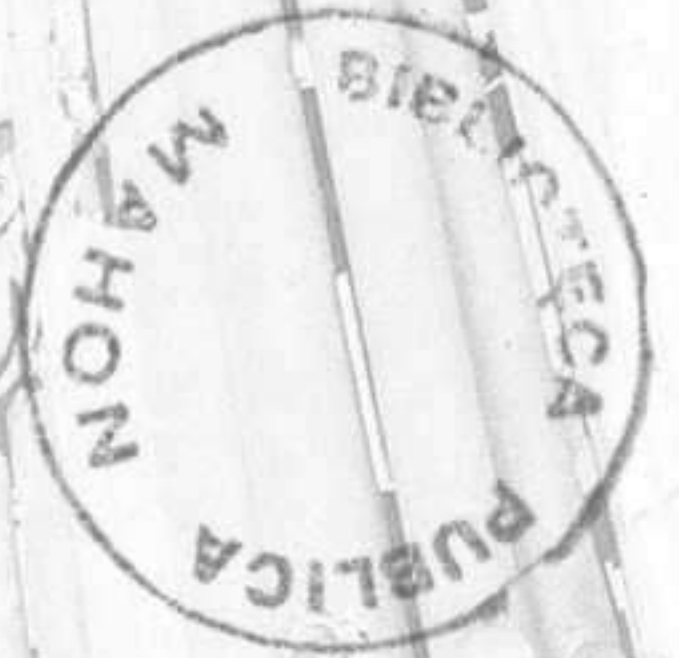

ESGLÉSIA DE MENORCA

**Butlletí oficial
del Bisbat**

Me sent ben menorquí i en la feina del meu ministeri m'agrada d'atracar-me a tots i ser el vostre apòstol, feel i servidor. Tot açò feia que vos estimàs amb tota l'ànima i em sentigués com un de vosaltres, germà i amic de tots. Vos ho dic de cor: vos estim i continuaré estimant-vos per esser vosaltres els meus primers feels en qui he exercit el meu ministeri apostòlic.

(Del escrit anunciant al trasllat a Solsona.)

Núms. 3 i 4. Març i Abril de 1990.

ORGUE DE L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE MAO. Dalt i Baix.

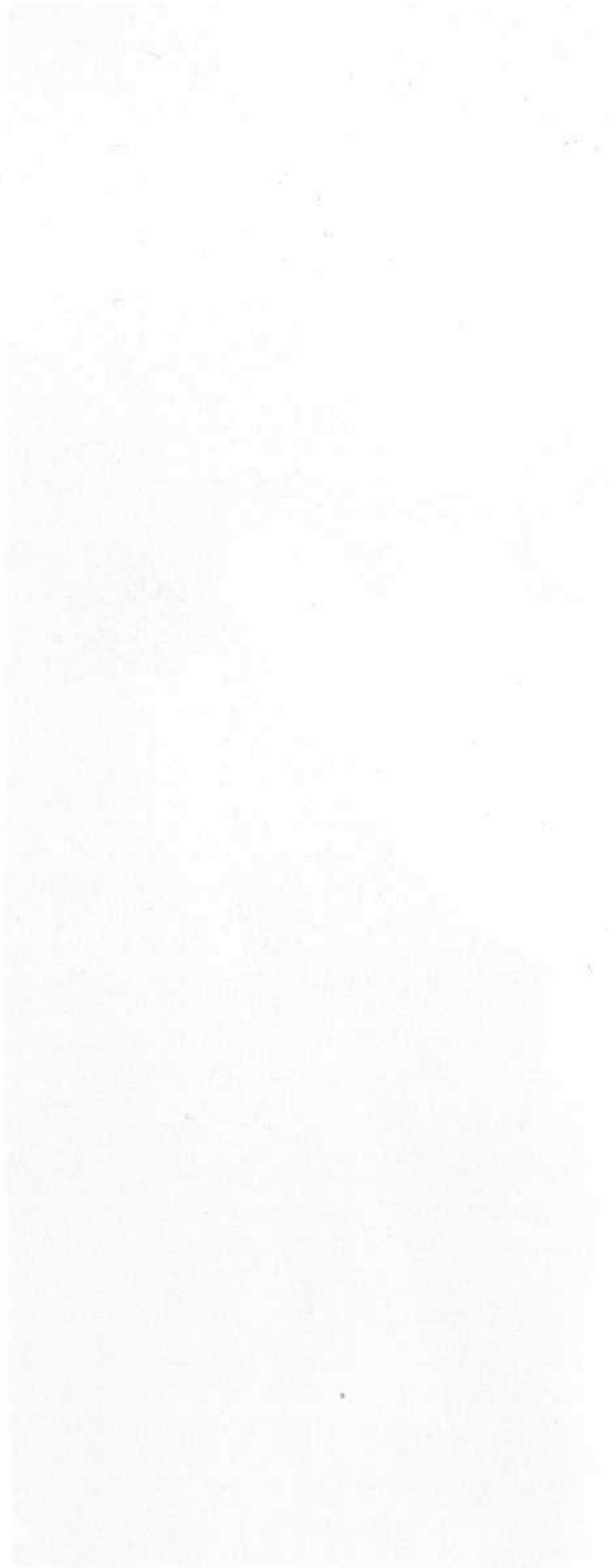
ESGOTADA

AMONESTACION

MONS. ANTONI DEIG I CLOTET, BISBE DE MENORCA.

Des del 5 de novembre del 1977 fins al 7 de març del 1990

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

1001

1001

ESGLÉSIA DE MENORCA

**Butlletí oficial
del Bisbat**

Núms. 3 i 4. Març i Abril de 1990.

SUMARI

Trasllat del nostre Sr. Bisbe a la diòcesi de Solsona	41
Documents del Bisbe	42
9.- Decret, nomenant Delegat General.	
10.- De Menorca a Solsona. Escrit anunciant el trasllat a Solsona.	
11.- Carta als missioners menorquins.	
Ses catequesis del Bisbe.	
12.- Compartir és fer justícia.	
13.- Operació enllaç.	
14.- Una mica de llevat.	
15.- Un gra de mostassa.	
De Secretaria General	47
Correcció en el decret de l'organigrama pastoral.	
Celebració de la Jornada mundial vocacional.	
Col·lecta per a Càritas.	
Consell del presbiteri.	48
Full informatiu del mes de febrer.	
Delegació de Joventut.	51
Estatuts del Secretariat interdiocesà de pastoral de joventut.	
Informació diocesana	54
Activitats del Sr. Bisbe.	
Actes de comiat del Sr. Bisbe.	
De la Santa Seu.	56
Missatge del Papa als joves.	
Missatge del Papa per la jornada vocacional.	
De la Conferència Episcopal Espanyola	63
Comunicat sobre la LOGSE.	

TRASLLAT DEL NOSTRE BISBE A LA DIÒCESI DE SOLSONA

El dia 7 de març d'aquest any de 1990, a les 12 del migdia s'ha fet pública la notícia del nomenament de Mns. Antoni Deig i Clotet com a Bisbe de la diòcesi de Solsona.

En aquesta hora era convocat el Col·legi de Consultors per a comunicar-lis la notícia, a la vegada que s'en feien ressò tots els mitjans de comunicació, especialment a Catalunya i a les nostres Illes.

La notícia ha causat una certa sorpresa i al mateix temps que ens dol, ens alegra la bona acollida que aquest nomenament està tenint a Solsona i entre les diòcesis catalanes. No cal dir, a més, -com Mns. Deig ha manifestat- que aquest és també el seu estat d'ànim al deixar aquesta illa i retornar a la seva terra.

En el transcurs de la Conferència Episcopal Espanyola, concretament el dia 20 de febrer, el Sr. Nunci li havia comunicat la notícia del seu trasllat a la Seu de Solsona. D'ell també la diòcesi espera la bona notícia de comptar molt prest amb un nou Pastor.

Des d'aquestes pàgines del Butlletí de l'Església de Menorca volem fer ben patent el nostre agraïment al bisbe Antoni per la seva entrega a la diòcesi durant aquests dotze anys i mig, una entrega que ha estat plena de generositat, de senzillesa evangèlica i d'una innegable capacitat de diàleg. Són actituds personals que han fet possible un estil pastoral profundament arrelat en el Concili Vaticà II i en total consonància amb els signes dels temps.

Desitjam al Bisbe Antoni en el seu nou servei pastoral a la diòcesi de Solsona que l'Esperit de Crist Ressuscitat l'assisteixi en tot moment i pugui guiar com a bon Pastor aquesta església germana que li ha estat confiada.

DOCUMENTS DEL BISBE

9.- DECRET

Nomenament Delegat General.

Havent-se fet certa i oficial avui la notícia del meu trasllat de la diòcesi de Menorca a la de Solsona i, ja que, aplicat el cànon 418,2 jo qued com a Administrador Diocesà de Menorca, fins a la meva presa de possessió de la de Solsona, i cessa també tota potestat del fins ara Vicari General meu;

Per les presents Lletres i d'acord amb el cànon 137, nomen DELEGAT PER A LA GENERALITAT DELS AFERS, perquè m'ajudi en aquests darrers moments, al Sr. SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA:

Aquest càrrec durarà fins que, segons el dret vigent, (c. 419), la jurisdicció de Menorca passi a mans del Col·legi de Consultors o a un Administrador Apostòlic, designat per la Santa Seu.

Ciutadella de Menorca, a 7 del mes de març de 1990.

+ Antoni, Administrador Diocesà de Menorca i Bisbe electe de Solsona

**Per manament de l'Administrador Diocesà,
Ma. Carme Manonelles,
Secretària General**

10.- DE MENORCA A SOLSONA

Escrit anunciant el trasllat a Solsona.

Estimats germans de Menorca,

Durant la passada Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, celebrada la setmana del 19 al 23 de febrer d'enguany, se'm va comunicar pel Nunci Apostòlic, Mons. Mario Tagliaferri el nomenament per anar a exercir el ministeri episcopal a la meva diòcesi nativa de Solsona.

Avui s'ha fet públic el meu trasllat i per açò vull dirigir-me a tots vosaltres per a comunicar-vos-el oficialment. Fa gairebé dotze anys i mig que jo venia a Menorca com a nou Bisbe per omplir la vacant que havia deixat el meu antecessor, l'estimat Bisbe Miquel (a.c.s), a qui ara també vaig a succeir a Solsona.

Redact aquestes línies ben de veres i encara amb el meus sentiments prou tasbal-sats. Aquest llarg temps a Menorca m'ha fet ja un de vosaltres. Me sent ben menorquí i en la feina del meu ministeri m'agradava d'atracar-me a tots i ser el vostre apòstol, feel i servidor. Tot açò feia que vos estimàs amb tota l'ànima i em sentigués com un de vosaltres, germà i amic de tots. Vos ho dic de cor: vos estim i continuaré estimant-vos per esser vosaltres els meus primers feels en qui he exercit el meu ministeri apos-tòlic.

Vull tenir temps, abans de partir definitivament, per poder-me acomiadar de vo-saltres. Ara ja, deixau-me donar-vos gràcies per tot el bé que m'heu fet, per tot el que he après de vosaltres, per la col.laboració, amistat i comprensió que he trobat. L'agraï-ment es dirigeix sobretot als meus estimats sacerdots, religiosos, seminaristes i tants de feels cristians compromesos en les tasques que anàvem realitzant i teníem en projecte d'immediata execució, sense descuidar-me tampoc dels malalts a qui tantes de vegades he visitat.

Sapigueu-me perdonar les meves equivocacions i les meves mancances. Pregaré sempre per vosaltres. Des d'ara ja deman a Sant Antoni, el Patró de la Diòcesi, i a la Mare de Déu de El Toro (com l'enyoraré!) que vulguin ajudar-me en la meva nova tasca a Catalunya, i també jo començ a pregar perquè ben prest tingueu un nou Bisbe que vos guiï i vos acompanyï millor del que ho he fet jo.

Amb la meva cordial salutació i benedicció per a tots.

Ciutadella de Menorca, a 7 de març del 1990

+ Antoni, Administrador diocesà de Menorca i Bisbe electe de Solsona

11. CARTA ALS MISSIONERS MENORQUINS

Estimats missioners i missioneres de Menorca,

Vos faig aquesta carta per comunicar-vos una nova que potser qualcú de vosaltres ja sabrà. He de deixar la nostra tan estimada Diòcesi de Menorca! El Papa Joan Pau II m'ha nomenat nou Bisbe de la Diòcesi de Solsona, a Catalunya.

Així com l'any 1977 venia jo a Menorca a substituir al meu antecessor i bon amic, el Bisbe Miquel, qui era traslladat a Solsona, ara el 1990, després de la seva mort, vaig destinat a succeir-lo a Solsona, que és la Diòcesi on jo vaig néixer i em

vaig formar en el seu Seminari, durant la meua carrera sacerdotal.

Idò, vos tinc de dir: Adéu! He deixat ja de ser Bisbe de Menorca des d'ahir, dia 7 de març, i ja m'estic preparant per anar a prendre possessió de la meua nova diòcesi. Encara, però estaré fins al diumenge de Pasqua aquí a Menorca. M'he d'anar despedint de tots els meus diocesans menorquins i el dia de Pasqua, al capvespre, a la Catedral farem la concelebració de despedida.

Pregau tots i molt per mi tal com sé que estau fent i heu fet. Jo no vos oblidaré mai i continuaré amb unió amb vosaltres des del meu nou lloc de feina.

Certament, em sap greu de deixar la meua tan estimada illa de Menorca. Però en aquest nomenament hi veig la voluntat de Déu i tots, també els bisbes, hem d'estar sempre a punt per a complir-la.

Una forta abraçada per a tots vosaltres! La meua cordial benedicció avui més que mai vull que sigui penyora de la del nostre Pare del Cel.

Ciutadella de Menorca, a 8 de març del 1990.

+ Antoni, Administrador Diocesà de Menorca i Bisbe electe de Solsona

SES CATEQUESIS DEL BISBE

12.- COMPARTIR ÉS FER JUSTÍCIA

Aquest és el lema que proposa aquest any «Mans Unides», per a la celebració de la seva campanya contra la fam. El proper divendrs, dia 9 de febrer, serà el dia del dejuni voluntari i el diumenge següent, 11 de febrer, es farà a totes les esglésies la col·lecta extraordinària per aquesta ajuda al món que pateix fam.

Compartir és fer justícia. Hi ha una frase molt polida del sant Pare de l'Església d'Occident, Sant Gregori, el Gran, que vull citar, per quant s'adapta i concreta aquest tema. Va escriure açò: «Quan distribuïm als indigents algunes coses necessàries, els retornem el que és d'ells, no els donem el que és nostre, i més prest paguem el deute de justícia, que no complim una obra de misericòrdia».

El salm 111 també ens diu: «Reparteix allò que té, ho dóna als pobres, la seva justícia consta per sempre». I el mateix Sant Gregori hi fa aquest comentari: «En parlar de la generositat dispensada als pobres, preferí anomenar-la justícia i no misericòrdia, perquè el que és distribuït pel Senyor de tots, certament, és just, a fi que els qui ho reben ho emprin comunitàriament».

Idò, per justícia esteim obligats a compartir els béns que hem rebut i que ens hem fet nostres. A tots ens obliga la justícia distributiva, per la qual s'haurien de desfer

aquestes descomunals diferències que encara es donen entre nacions i nacions, entre persones i persones. Més, quan, com en aquest cas, es tracta de necessitats vitals pre-emptòries que no podem defugir, cadascú des de la responsabilitat que hi té, segons la seva posició.

Compartir és fer justícia. Facem, idò, aquesta justícia. «Mans Unides» amb els seus projectes i programes està realitzant una tasca extraordinària. A la nostra diòcesi, els diversos grups que hi fan feina van complint els projectes assumits, gràcies a la generositat dels nostres feels. Que continuï aquesta tasca; que de cada vegada més, sapi-guem compartir el que tenim per l'ajuda que necessita un món tan gran de fam i de misèria com ens enrevolta.

13.- OPERACIÓ ENLLAÇ

Avui feim la col·lecta a favor de «Mans Unides» per a la campanya contra la fam. Són moltíssims els projectes que «Mans Unides» té preparats aquí a Espanya per a l'ajuda al Tercer Món, per mitjà d'un sistema anomenat «Operació Enllaç». Aquesta operació pretén, tal com diuen, «posar en contacte directe a una persona o grup de persones, instituts, parròquies, etc., amb un projecte de «Mans Unides» en el Tercer Món per apropar els espanyols a aquests països amb una relació directa i humana, i que el compartir d'alguna forma la seva situació, repercutesqui en una consciència més solidària i en canvis d'actituds que ens facin fer feina a tots per a un món més just».

A Menorca l'any passat vam recollir per a aquesta intenció més de 10 milions de pessetes, més o manco unes 166 ptes. per habitant. Certament que és molt, segons com es miri, però potser també és poc, mirant-ho d'una altra banda. No hem tret per habitant ni el que val un paquet de tabac americà o una entrada de cine. Hauríem d'arribar aquest any als 20 milions, si volem col·laborar de debò a construir un món més just.

«Mans Unides» ha proposat tres projectes per a Menorca: un per a l'Índia, l'altre per a Bolívia i el tercer per a Guinea Ecuatorial, un per cada un dels continents més necessitats. L'ay passat a tota Espanya es va poder comptar amb 2.608 milions de ptes. per als projectes establerts. Hem de procurar augmentar aquests milions per poder constituir molts d'altres projectes també ben necessaris.

Però, hem de considerar que no només es tracta de béns econòmics el que hem de compartir i entregar. Aquesta ajuda al Tercer Món exigeix sobretot un canvi de mentalitat, un treball efectiu que ha de dur a terme la nostra societat, si vol anomenar-se cristiana de noms i de fets. Hem de fer camí cap a un nou ordre internacional, obligant-nos a assumir responsabilitats, a canviar d'hàbits i actuacions per poder-ho acon-

seguir. No hi pot haver tantíssims milions de pobres que moren de fam, no hi pot haver tantíssimes diferències que clamen al cel.

Que la Campanya contra la fam sigui per a tots i durant tots els dies de l'any, un revulsiu eficaç per fer regnar la justícia i la veritat en el nostre món.

14.- UNA MICA DE LLEVAT

Jesucrist va venir a predicar el Regne de Déu. L'explicava a les multituds que el seguien i s'adonava que molts no acabaven d'entendre'l. Per açò emprava comparacions i paràboles, exemples pels quals es pogués copsar la seva ensenyança. Una de les paràboles era la del llevat. «A què podríem comparar el Regne de Déu?», escriu l'evangelista Lluç. «És com el llevat, que una dona amaga dins la pasta de mig sac de farina i espera, fins que tota ha fermentat».

Encara avui a qualque lloc de Menorca, madona fa açò mateix, que havien fet tantes i tantes de madones. De la pasta d'avui, en guardaven una mica, que embolcaven amb un pedaç, perquè servís, com a llevat, per a la pasta de demà.

L'Església, que formam tots els cristians, ha d'ésser aquest llevat per al món. Hem de considerar que tots som pasta però que hem de sebre guardar part de nosaltres perquè sigui llevat fermentador. L'Església que és aquest inici o germen del Regne de Déu, necessita un llevat bo i potent. No un llevat, com recriminava Pau als de Corint, un llevat de dolentia i de malícia.

Pasta i llevat. La nostra vocació cristiana ens empeny a ser llevat. Necessitam feels que amb el seu impuls i el seu treball, fermentin tota la massa. Sense sortir d'ella. Sense tancar-se. Si el llevat es queda dins el pedaç i no es mescla amb la pasta no serveix per a res. Es fa vell i es passa. Com el llevat, hem de tenir temps d'oració i de vida interior, per després potenciar la pasta de la qual es puguin fer pans sabrosos i portadors de vida.

No tenim molta pasta encara, ja preparada, però que no ha rebut el llevat? no hi ha molts feels cristians que ja no haurien d'esperar a fer-se llevat per fer créixer el Regne de Déu? Tots podem servir de llevat. Perquè, tal com diu sant Pau, «queda ben clar que el seu poder (del llevat) extraordinari ve de Déu, i no de nosaltres».

Sal. Llum. Llevat. Gra de mostassa. Petites coses, però que s'engrandeixen i actuen amb potència si no malversem la gràcia que hem rebut per fer créixer el Regne de Déu.

15.- UN GRA DE MOSTASSA

Jesús va dir que el gra de mostassa és la més petita de les llavors. En el temps de Jesús, certament, era usual emprar el gra de mostassa per a significar una cosa petita. Però, tal com diu l'evangeli, «a mesura que creix, es fa més gran que totes les hortalisses, arriba a ser com un arbre, tant, que els ocells hi van per ajocar-se a les seves branques».

El gra de mostassa és un altre exemple del Regne de Déu. Aquest impuls meravellós que dóna la gràcia de Déu fa créixer esplèndidament qualsevol petita llavor. La paràbola, idò, mostra que el Regne de Déu va tenir un inici modest: Jesús comença a predicar-lo en un racó de món, escull dotze homes ignorants per a dur-lo endavant i fer-lo escampar per tot el món; el final del seu creixement és irreversible i serà una gran realització que veurem totalment acabada i perfecta en l'altra vida.

Per la nostra feblesa i les nostres imperfeccions, tots som petits grans de mostassa, poca cosa. Però amb l'impuls de l'Esperit de Jesús aquests petits grans de mostassa es poden convertir en una gran comunitat on es trobin els seguidors de Jesús per a l'extensió del Regne de Déu. La vocació cristiana de cada un de nosaltres ens demana aquest compromís de ser gra de mostassa per acollir els germans en la fraternitat i la solidaritat que l'Església té el deure d'urgir i solidificar.

DE SECRETARIA GENERAL

Correcció a fer en el decret de l'Organigrama pastoral. Per un error tipogràfic, no figura en l'organigrama pastoral la Delegació diocesana d'Ensenyament. Corregeixi's i faci la salvetat en la pàgina 5 del nombre de gener-febrer d'enguany d'aquest butlletí en la lletra C) Acció Pastoral Educadora.

Celebració de la Jornada mundial vocacional. S'ha de celebrar el diumenge dia 6 de maig, IV diumenge de Pasqua. En un altre lloc d'aquest nombre del Butlletí hi ha el Missatge del papa per a aquesta jornada.

Collecta de Càritas. S'ha de fer en totes les parròquies i llocs de culte en la celebració del Corpus, que aquest any és el diumenge dia 17 de juny. La collecta s'envia després a la Cúria diocesana.

CONSELL DEL PRESBITERI

FULL INFORMATIU DEL CONSELL DEL PRESBITERI DEL 14 de Febrer de 1990

El dia 14 de Febrer de 1990, a les 10'30 del matí, es reuneix a ca'l Bisbe el Consell del Presbiteri presidit pel Sr. Bisbe. Excusen la seva no assistència Mn. Sebastià Taltavull i el P. Silvino Berruete. Hi assisteixen tots els altres membres.

1) Es comença per la pregària de Tèrcia.

2) Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior:

L'acta anterior queda aprovada per unanimitat sense posar-hi cap objecció.

Sobre aquest mateix punt es llegeix un escrit signat per un prevere de Maó que demana la rectificació del «Full informatiu» anterior. Després de comentar i rellegir ambdós escrits afirmem: El Consell del Presbiteri mai no ha dit, ni ha volgut dir que algú no tengui una línia postconciliar.

Es van llegir les aportacions dels arxiprestats sobre el que es proposen fer per dur a terme el **Pla d'actuació de l'Objectiu Diocesà**. Recollim aquestes propostes:

* Arxiprestat de Ciutadella:

La Parròquia de Sant Francesc organitza una xerrada setmanal durant la quaresma sobre el tema vacacional.

Els rectors pensen organitzar un recés el dissabte de Rams per tot l'Arxiprestat. També es reuniran amb l'Arxiprest per coordinar amb els seglars que fan l'acollida de parelles en la seva preparació pel matrimoni, perquè es tengui en compte aquest objectiu.

Es demanarà a la Seo d'Urgell un material que tenen sobre la vocació cristiana per si ens pot ajudar.

Quan alguna parròquia organitzi alguna activitat formativa, informarà a totes les altres.

Es va encetar un diàleg sobre com fer l'acompanyament als catequistes, joves i pastoral sacramental. Per manca de temps no s'arribà a conclusions, es pensa continuar en una altre reunió.

* Arxiprestat de Maó:

A l'Arxiprestat es fa una pregària mensual per les vocacions a una Parròquia dife-

rent cada vegada. Hi son convidades totes les comunitats i associacions religioses. Es demana més col.laboració.

Es suggereix que es proposi, encara que no estigui de moda la direcció espiritual.

Es veu molt important preparar molt bé els recessos espirituals pels capellans.

Aprofitar els moviments catequètics, col.legi, grups juvenils, clubs d'esplai, reunions de grup, per parlar de la vocació cristiana i la vocació sacerdotal i consagrada. Remarcar la importància del tema com objectiu diocesà.

Quins són els àmbits que tenen futur?: món obrer, món de la cultura, professional, artístic, esportiu, etc... Com s'incideix dins d'aquest món des de la fe?. FE-CULTURA, és un camp de treball important per fer descobrir inquietuds i per replantejar-nos la nostra dinàmica pastoral vocacional.

Importància de valorar i fer una crítica desapassionada del treball pastoral dels col.legis de religiosos de Maó i la seva incidència en l'àmbit de la nostra cultura i de la nostra personal. Obrir un diàleg sobre la qüestió.

*** Arxiprestat d'Alaior:**

La Parròquia de Ferreries ja l'ha donat a conèixer al Consell Parroquial. La de Migjorn ho tractarà amb els catequistes.

A totes les parròquies durant l'any es tindrà en compte a les homilies. Les xerrades quaresmals i setmanes de reflexió es faran sobre aquest tema.

A Ferreries s'enviarà una carta cada trimestre als pares que envien els seus fills a catequesi, per despertar la seva responsabilitat cristiana. Així, també, s'enviarà una carta a tots aquells que els dos darrers anys han rebut el sagrament de la confirmació i matrimoni.

L'Arxiprestat es compromet a organitzar una trobada entre tots els grups de II de confirmació. Es farà al Toro el dia 10 de Març.

3) Explicació del Decret de Constitució del Consell Diocesà de Coordinació Pastoral:

El Sr. Bisbe informa de la constitució d'aquest Consell i quina serà la seva missió. Ens anima a tots a col.laborar perquè sigui un òrgan que ajudi a mantenir una pastoral més de conjunt.

Sobre aquest Decret vegi's el Butlletí Oficial del Bisbat de Menorca, Gener-Febrer de 1990, pags. 3-7.

4) Fer un estudi de com la Diòcesi i les Parròquies poden destinar un tant per cent dels seus pressupostos a ajudar al Tercer Món.

Després d'un diàleg sobre aquest punt en el qual es va constatar que ja hi ha pa-

rròquies que ho fan, parròquies que no s'ho han qüestionat, i altres, degut a les necessitats de manteniment dels temples, els és impossible. De tota manera en som conscients que és necessari que ens ho plantegem i veure la possibilitat.

Es difícil dir el tant per cent a destinar a aquest fi, per açò considerem que seria bo fixar uns principis perquè tothom pugui sebre que fer i partint d'aquí pugui fer-se el que es cregui oportú.

Sobre a qui s'ha d'entregar, pensam que la Delegació de Missions demani als missioners menorquins uns projectes de col.laboracions i que s'en triï un que s'assumeixi com a objectiu diocesà.

Sobre qui podria cuidar la distribució, es va concretar la conveniència que es fes una reunió conjunta entre Càritas i Missions perquè fessin unes ofertes i propostes conjuntes i que en una reunió s'estableixi un criteri de reflexió, i que anualment cada parròquia es plantetgi el que pot aportar i també quina ha de ser l'aportació de la Diòcesi.

Pensam que el debat s'ha de continuar als arxiprestats. Després de les aportacions que es facin es decidirà.

5) A partir de les Propostes del Consell del Presbiteri anterior, proposar qüestions pendents que s'han de revisar ara:

Per ordre d'importància vam considerar aquests:

- La Pastoral del Turisme.
- La creació i posada en marxa d'un moviment d'adults.
- Fer la revisió de totes les delegacions.
- Revisar les nostres eucaristies.
- La comissió del Clergat.
- Intentar una integració religiosos-religioses-clergat.
- Fer una revisió de les parròquies.
- La pastoral amb els allunyats.
- Revisió de l'economia diocesana.

Serà convenient que en la reunió arxiprestal es puguin citar les propostes i, a partir d'elles, triar les que siguin més necessàries i urgents.

6) Informacions:

El Sr. Bisbe ens informa de la **Formació Permanent** pel clergat. Així com, per dit motiu es rectifiquen les dades de les reunions arxiprestals i del Consell del Presbiteri. (Vegi's les dades al Butlletí citat, pags. 19-20).

Sense tenir més assumptes per tractar es dona per acabada la reunió quan són les dues del capvespre.

Ciutadella, 14 de Febrer de 1990

El Secretari

Ordre del dia per a les reunions Arxiprestals del dia 14 de Març de 1990:

1) Tenint en compte el que es va dir al Consell del Presbiteri anterior, dir com podríem fer l'aportació de la Diòcesi i les Parròquies a ajudar el Tercer Món.

* ¿Quines quantitats s'hi podrien destinar?

* ¿A qui s'hauria d'entregar?

* ¿Qui ho tindria de distribuir? ¿Quina comissió s'hi podria formar per aquest fi?

...
2) De les qüestions pendents que s'indiquen a n'aquest «Full», dir quines considerau prioritàries.

DELEGACIÓ DE JOVENTUT

ESTATUTS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE PASTORAL DE JOVENTUT DE CATALUNYA I BALEARS

INTRODUCCIÓ:

Partint dels principis de comunió i intercomunicació entre les Esglésies particulars en què insisteixen sovint els documents del Concili Vaticà II (cf. Lumen Gentium 13 c, 23 c i d) i amb viva consciència de la necessitat d'aprofundir els camins de la fe des de la pròpia realitat socio-cultural (Decret sobre l'Activitat Missionera de l'Església, 22 b), per tal de respondre millor a les necessitats dels joves de Catalunya i les Balears, a iniciativa dels Bisbes i Dels Delegats Diocesans de Pastoral de Joventut, amb la col·laboració i el suport del Moviments i Serveis juvenils. Es crea el Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya i Balears (SIJ). Aquest va avalat pel document «PROPOSTA DE PASTORAL DE JOVENTUT DE CATALUNYA I BALEARS» aprovat pels Delegats i Cosiliaris de Moviments i Serveis el gener del 1987.

I.- DEFINICIÓ:

1.- El SIJ és un servei creat per la C.E.T. (Conferència Episcopal Tarraconense) i els bisbes de les Balears, de coordinació i suport a la Pastoral de Joventut de les Diòcesis Catalanes i les Balears, servant les degudes iniciatives de cada bisbat.

2.- El SIJ ha de tenir en compte les necessitats personals i socials dels joves, per tal d'ajudar-los a viure i a avançar en la fe, i ha d'estar atent als desafiaments que la nostra societat planteja als joves assumint-los com a signes del temps, per tal de promoure les respostes pastorals més idònies (decret sobre l'Activitat Missionera de l'Església, 22 b).

3.- SIJ es relacionarà amb la C.E.T. i l'Episcopat Balear a través del bisbe encarregat en l'àmbit interdiocesà de la Pastoral de Joventut.

II. FUNCIONS:

1.- El SI guadrà en les actuacions de les competències que li atribueixi la C.E.T. i l'Episcopat Balear. També procurarà:

a) Intercanviar, contrastar i coordinar les diferents experiències d'acció i reflexió dels Moviments i Serveis juvenils.

b) Donar a conèixer i potenciar els diversos Moviments i Serveis juvenils, amb llurs peculiaritats, així com coordinar les altres iniciatives de Pastoral de Joventut.

c) Promoure iniciatives conjuntes d'evangelització i de servei als joves allunyats de l'Església i als marginats.

d) Promoure trobades unitàries de joves que portin, a partir de la reflexió i la celebració de la fe, a un coneixement mutu entre les diverses realitats i Moviments de joves, i estimulin la consciència eclesial entre ells.

e) Promoure les iniciatives oportunes per suscitar i preparar degudament Consiliaris i Animadors de la fe, capaços de fer-se càrreg del seguiment i progrés en la fe dels joves dels diversos Moviments i àmbits pastorals.

f) Donar a conèixer, periòdicament, a tots els responsables de Pastoral de Joventut els materials disponibles sobre problemàtica juvenil, formes de reflexió i celebració de la fe a l'abast dels joves.

g) Promoure i publicar, si s'escau, reflexions i propostes de Pastoral Juvenil d'interès per als joves.

h) Potenciar l'obertura i intercanvi amb d'altres iniciatives de Pastoral de Joventut d'arreu de l'Estat i del Món.

III.- ESTRUCTURA:

1.- El SIJ (Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut) constarà d'un Consell General, una Comissió Executiva, un Secretari General i d'unes Comissions de Treball.

a) El Consell General, el formaran els Delegats Diocesans de pastoral de Joventut, el Responsable i el Consiliari dels Moviments i Serveis de joves d'àmbit català i balear reconeguts per la C.E.T. i l'Episcopat Balear i el Secretari General del SIJ. Estarà presidit pel bisbe encarregat de la C.E.T. i l'Episcopat Balear per l'àmbit de la joventut i en la seva absència un Delegat designat per l'equip de Delegats designat per l'equip de Delegats Diocesans de Pastoral de Joventut. Les seves funcions són les d'estudiar, aconsellar i proposar quines haurien de ser les línies i accions que s'han de dur a terme.

b) La Comissió Executiva, la formaran els Delegats Diocesans de Pastoral de Joventut, el Secretari General, i cinc membres més del Consell General que seran elegits per l'esmentat Consell. La seva funció, tenint en compte les aportacions del Consell

General serà la de decidir i dur a terme les línies i accions que s'han proposat.

c) **El Secretari General**, serà nomenat per la C.E.T. i l'Episcopat Balear, d'una torme presentada per la Comissió Executiva i elaborada pel Consell General. Les seves funcions són les de gerència i execució dels acords presos per part de la mateixa Comissió Executiva.

d) **Les Comissions de Treball**, seran designades per la Comissió Executiva. Hi haurà dos tipus de Comissions de Treball: Comissions fixes (p.e la designada pel CCME -Consell Català de Moviments Especialitzats-). Comissions ocasionals. La funció de les Comissions de Treball serà la d'analitzar situacions i promoure iniciatives concretes de Pastoral de Joventut d'interès per a les Diòcesis de Catalunya i Balears. La durada de les comissions ocasionals serà limitada a la realització del projecte que hom es hagi cofiat. El seguiment i coordinació de les Comissions de Treball estarà a càrrec de la Comissió Executiva a través del Secretari General.

2.- Reunions:

a) La Comissió Executiva es reunirà una vegada cada mes i/o sempre que es consideri necessari per a realitzar la seva tasca.

b) El Consell General es reunirà un mínim de dues vegades cada curs i sempre que la Comissió Executiva o un terç dels membres del Consell General ho demanin.

3.- Durada dels càrrecs:

a) El Secretari General serà nomenat per tres anys renovables.

b) Els membres elegits per la Comissió Executiva ho seran per tres anys renovables, mentre siguin membres del Consell General.

IV.- FINANÇAMENT:

1.- El suport del règim econòmic del SIJ vindrà de les aportacions de diverses entitats, dels ingressos a partir de publicacions o de les accions que li són pròpies, i de les assignacions econòmiques que li otorguin tan la C.E.T. com l'Episcopat Balear.

Juny de 1989

INFORMACIÓ DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Mes de febrer.

- 1.- Rep visites. Al capvespre, és a Maó on rep visites. Després assisteix a la parròquia de Sant Lluís a la celebració del dijous sacerdotal.
- 2.- Al capvespre, visita malalts. Després, concelebra l'Eucaristia a la Catedral en la festa de la seva Titular.
- 3.- Rep visites.
- 4.- A les 11 del matí, concelebra l'Eucaristia al Santuari de Maria Auxiliadora, de Ciutadella, en la festa dels Antics Alumnes Salesians. Després dina amb ells.
- 5.- A migdia, fa la presentació del nou gerent de l'Editorial Menorca, S.A., al personal en els locals del Diari. Arriba el Bisbe Josep Capmany, President de la Comissió Episcopal de Missions al qual acompanya a una xerrada que té al Seminari per als catequistes.
- 6.- Al capvespre concelebra l'Eucaristia, juntament amb el Bisbe Capmany a Ferreries, i es traslladen a Alaior on el Bisbe Capmany dóna una lliçó de l'Escola de Teologia. Després sopen a Ferreries amb els components del grup missional «una illa per al món».
- 7.- Al Santuari de El Toro, assisteix al recés sacerdotal que és dirigit per el Bisbe Capmany.
- 8.- Al matí rep visites i després va a visitar les obres de la Catedral.
- 9.- Al capvespre, és a Maó. Visita els entorns de l'església de Sant Francesc, erosionats per les pluges. Després té una entrevista amb el Sr. Batle de Maó i Secretari General de la U.S.M-PSOE, sobre diversos assumptes pendents. Finalment, visita un sacerdot i concelebra l'Eucaristia a l'església de Sant Josep, a Maó, amb motiu del dia del dejuni voluntari a favor de la campanya contra la fam.
- 10.- Al matí presideix una reunió del Consell de Coordinació Pastoral. Al capvespre, acut a la inauguració de l'exposició de pintures a favor de la Campanya contra la Fam.
- 11.- Al matí, concelebra l'Eucaristia a la parròquia d'Alaior, amb motiu de la festa de la titular, Sta. Eulàlia, de Barcelona. Després, visita malalts i al capvespre va a visitar les obres realitzades a la capella de Sant Llorenç de Binixems.
- 13.- Rep visites.
- 14.- Presideix el Consell del presbiteri d'aquest mes. Al capvespre, visita les obres que es fan al Socors, a Ciutadella.
- 15.- Rep visites. Al capvespre, és a Maó on visita les obres de la Casa Sacerdotal que s'hi construeix.

17.- Parteix cap a Madrid per assistir a l'Assemblea Plenària de la conferència Episcopal.

18-23.- És a Madrid amb motiu de l'Assemblea Plenària de la C.E.E.

26.- Retorna a Menorca. Al capvespre, rep visites.

28.- Al matí rep visites. Al capvespre presideix l'Eucaristia del dimecres de Cendra, a la Catedral.

Mes de març.-

1.- Rep visites. Al capvespre, concelebra l'Eucaristia del dijous sacerdotal, al Seminari.

2.- Al capvespre, rep el Consell Pastoral de l'església del Sant Crist de Ciutadella.

3.- A migdia, presideix una reunió de la Comissió diocesana d'Economia.

6.- Es firma l'Escriptura de la venda d'un pis i soterrani de la O.A.R., a l'Ajuntament de Ciutadella.

7.- A les 12, es fa pública la notícia del seu trasllat a la diòcesi de Solsona. Ha estat Bisbe de Menorca des del 5 de novembre del 1977, fins al 7 de març del 1990.

Actes de comiat del Sr. Bisbe.- Estan programats aquests actes de comiat del sr. Bisbe per a cada un dels arxiprestats. El diumenge de Rams, serà a Maó, a la parròquia de Sta. Maria, a les 12 del migdia, en la missa de benedicció dels Rams. El dimecres sant, ho farà a l'arxiprestat del centre, en la missa crismal que es celebrarà a Ferreries, a les 8 del vespre. I a l'arxiprestat de Ciutadella, com a acte de comiat diocesà, tindrà lloc el diumenge de Pasqua en la missa que es concelebrarà a la Catedral, a les 6 del capvespre.

Donarem informació d'aquests actes en el pròxim nombre del Butlletí. El Sr. Miquel Casanovas, canonge de la Catedral, li ha volgut dedicar aquesta poesia que copiam a continuació:

Vas deixar, com Abram, la teua terra,
la veu de Déu et va plantar aquí.
Com l'heura nostra a la roca s'aferra,
t'atansares tu al poble menorquí.

Ara la veu de Déu d'aquí et desterra,
retornes a la llar, emperò ací
hi deixes plantat d'arbres una serra
que a la llum clara oregen del matí.

Dins nostres cors hi queda el teu somriure,
la paraula i el ritme de ta vida,
la bonhomia amada del teu cor.

Ens quedarà l'exemple del teu viure,
la llavor a Menorca summergida...,
però ens faltarà el teu amor.

DE LA SANTA SEU

MENSAJE A LOS JOVENES Y A LAS JOVENES DEL MUNDO CON OCASION DE LA V JORNADA MUNDIAL DE LA JUVENTUD, 1990

*«Yo soy la vid; vosotros los sarmientos»
(Jn 15,5)*

Queridísimos jóvenes:

1. De nuevo estoy con vosotros para anunciaros la próxima Jornada Mundial de la Juventud. Mientras os escribo estas palabras todavía tengo en la memoria el recuerdo de la anterior, que culminó con el inolvidable encuentro de Santiago de Compostela, en España, a donde fui en peregrinación con muchos de vosotros. Ciertamente ha sido un acontecimiento eclesial muy importante, un excepcional testimonio de fe protagonizado por miles de jóvenes provenientes de todos los continentes, un momento intenso de evangelización. En Santiago, una vez más la Iglesia ha mostrado al mundo su rostro joven, lleno de alegría, de esperanza y de entusiasmo en la fe. El acontecimiento de Santiago ha sido un gran don para toda la Iglesia, me atreveré a decir que para toda la sociedad; del que siempre daré gracias al señor.

El tema de la última Jornada, como recordaréis, estaba centrado en Cristo. Este año propongo reflexionar sobre el tema de la Iglesia. No se trata de una elección casual. Entre Cristo y su Iglesia existe un vínculo orgánico muy estrecho y profundo. Cristo vive en la Iglesia, la Iglesia es el misterio de Cristo que vive y actúa entre nosotros. Así lo expresa San Pablo: «Cristo entre vosotros, la esperanza de la gloria» (Col 1,27), «Vosotros sois el cuerpo de Cristo, y sus miembros cada uno por su parte» (1 Cor 12,27).

Con ocasión de esta V Jornada Mundial de la Juventud, deseo invitaros a todos a un redescubrimiento de la Iglesia y de vuestra misión en ella, como jóvenes.

La Iglesia de Cristo es una realidad atractiva y maravillosa. Es antigua, porque tiene casi dos mil años, pero al mismo tiempo, gracias al Espíritu Santo que la anima, es eternamente joven. La Iglesia es joven porque su mensaje de salvación es siempre

actual. Es por esto que existe un diálogo muy importante entre la Iglesia y los jóvenes: «La Iglesia tiene tantas cosas que decir a los jóvenes, y los jóvenes tienen tantas cosas que decir a la Iglesia. Este recíproco diálogo, -que se ha de llevar a cabo con gran cordialidad, claridad y valentía-... será fuente de riquezas y de juventud para la Iglesia...», he escrito en la Exhortación Apostólica *Christifideles Laici* (n. 46). Quisiera que al V Jornada contribuyese a acrecentar este diálogo a todos los niveles de la vida eclesial y en la existencia de cada uno de vosotros.

2. En la Biblia, entre las numerosas imágenes que expresan el misterio de la Iglesia, encontramos la imagen de la viña (cfr. Jer 2,21; Is 5,1-7). La Iglesia es la viña plantada por el Señor, una viña que goza de su especial amor.

En el Evangelio de Juan, Cristo nos explica el fundamento de la vida de esta viña cuando dice: «Yo soy la vid; vosotros los sarmientos» (Jn 15,5). Exactamente son estas las palabras que he elegido como tema de la próxima Jornada Mundial de la Juventud. Por eso os digo: ¡Jóvenes, sois sarmientos vivos en la Iglesia, sois sarmientos cargados de frutos!

Ser sarmientos vivos en la Iglesia-viña significa, principalmente, estar en comunión vital con Cristo-vid. Los sarmientos no son autosuficientes, dependen totalmente de la vid. En ella se encuentra la fuente de su vida. Del mismo modo, en el Bautismo, cada uno de nosotros ha sido injertado en Cristo y ha recibido gratuitamente el don de la vida nueva. Para ser sarmientos vivos tenéis que vivir esta realidad de vuestro Bautismo, profundizando cada día más vuestra comunión con el Señor mediante la escucha y obediencia de su Palabra, participando en la Eucaristía y en el sacramento de la Reconciliación y en el diálogo personal con El en la oración. Jesús dice: «El que permanece en mí como yo en él, ése da mucho fruto; porque separados de mí no podéis hacer nada» (Jn 15,5).

Ser sarmientos vivos en la Iglesia-viña también significa asumir un compromiso en la comunidad eclesial y en la sociedad. Nos lo explica con mucha claridad el Concilio Vaticano II: «Así como en el conjunto de un cuerpo vivo no hay miembros que se comportan de forma meramente pasiva, sino que todos participan en la actividad vital del cuerpo, de igual manera en el Cuerpo místico de Cristo, que es la Iglesia, 'todo el cuerpo crece según la operación propia de cada uno de sus miembros' (Ef 4,16)» (*Apostolicam Actuositatem*, 2). Todos según nuestras vocaciones particulares, participamos de la misión de Cristo y de su Iglesia. La comunión eclesial es una comunión misionera.

La Iglesia necesita muchos trabajadores. En esta V Jornada Mundial el mismo Cristo se dirige a vosotros, jóvenes, y os invita: «Id también vosotros a mi viña» (Mt 20,4).

La Iglesia es una comunión orgánica, en la que cada uno tiene su propio puesto y su propia tarea. También lo tenéis vosotros, jóvenes. Y es un puesto muy importante. La Iglesia, que en el umbral del año dos mil se siente llamada por el Señor a hacer cada vez más intenso el esfuerzo evangelizador, necesita especialmente de vosotros, de vuestro dinamismo, de vuestra autenticidad, de vuestro apasionado deseo de crecer, de la frescura de vuestra fe. Poned al servicio de la Iglesia vuestros jóvenes talentos sin reservas, con la generosidad propia de vuestra edad. Ocupad vuestro puesto en la Iglesia, que no es sólo el de ser destinatarios de la solicitud pastoral, sino el de ser protagonistas activos de su misión (cfr. *Christifideles Laici*, 46). ¡La Iglesia es vuestra, es más, vosotros mismos sois la Iglesia!

Por su parte, la Iglesia tiene mucho que ofreceros, jóvenes. Hoy presenciamos un fenómeno muy significativo. Después de un periodo de rechazo y alejamiento de la Iglesia, ahora muchos jóvenes la están descubriendo como guía segura y fiel, como lugar indispensable para la comunión con Dios y con los hermanos, como ámbito de crecimiento espiritual y de compromiso. Es un signo muy elocuente. Muchos de vosotros ya no se contentan con pertenecer a la Iglesia de un modo meramente formal. Buscan algo más.

Un lugar privilegiado de descubrimiento de la Iglesia y del compromiso eclesial son las asociaciones, los movimientos y las distintas comunidades eclesiales juveniles. No en vano hablamos hoy de una «nueva época asociativa» en la Iglesia (cfr. *Christifideles Laici*, 29). Esta es una gran riqueza y un don precioso del Espíritu Santo que acogemos con gratitud.

«Id también vosotros a mi viña (Mt 20,4). La Iglesia-viña también necesita trabajadores especiales, que la sirvan de forma específica, con radicalidad evangélica, consagrándole toda la vida. Se trata de las vocaciones sacerdotales y religiosas, y también de las vocaciones de los laicos consagrados en el mundo. Estoy seguro de que muchos de vosotros, meditando el misterio de la Iglesia, sentirán en lo más profundo del alma la llamada de Cristo: «Ven tu también a mi viña...» Si oís esta voz dirigida personalmente a vosotros, no dudéis en responder «sí» al Señor. No tengáis miedo, porque servir a Cristo y a su Iglesia con radicalidad es un vocación maravillosa y un gran don. Cristo os ayudará.

Es éste, a grandes líneas, el tema sustancial de la próxima Jornada Mundial, jornada de redescubrimiento de la Iglesia.

3. La Jornada Mundial de la Juventud 1990 se celebrará el Domingo de Ramos en cada una de vuestras diócesis.

Tenéis que descubrir la Iglesia diocesana. La Iglesia no es una realidad abstracta y desencarnada; al contrario, es una realidad muy concreta: una Iglesia diocesana reuni-

da alrededor del Obispo, sucesor de los Apóstoles. También tenéis que redescubrir la Iglesia parroquial, su vida, necesidades, las numerosas comunidades que existen y colaboran en ella. A esta Iglesia llevaréis la alegría y el impulso que encontráis en los grandes encuentros mundiales como el de Santiago y en las reuniones de los movimientos y asociaciones de los que formáis parte. Vosotros, jóvenes, tenéis que ser sarmientos vivos de esta Iglesia concreta, es decir, tenéis que participar de su misión con plena conciencia y responsabilidad. Acoged esta Iglesia con toda su riqueza espiritual, acogedla en la persona de vuestro Obispo, de los Sacerdotes, de los Religiosos y de los hermanos en la fe; acogedla con fe y con amor de hijos.

Como véis, la Jornada Mundial no es sólo una fiesta, también es un compromiso espiritual serio. Para que produzca frutos es necesario un camino de preparación bajo la dirección de vuestros Pastores en las diócesis, en las parroquias, asociaciones, movimientos y en las comunidades eclesiales juveniles. Trata de conocer mejor la Iglesia, su naturaleza, su historia -ya de dos mil años- y su presente. Tratad de descubrir vuestro lugar en la Iglesia y vuestra misión como jóvenes.

En este camino espiritual os podrá ayudar mi Exhortación Apostólica *Chstifideles Laici* (1988), que precisamente he dedicado a la meditación de la vocación y misión de los fieles laicos en la Iglesia y en el mundo. Invito a vuestros pastores a que os ayuden a profundizar mejor el mensaje.

Confío el proceso de preparación espiritual y la celebración de la próxima Jornada Mundial de la Juventud 1990 a la intercesión particular de María. Que Ella, a quien veneramos como Madre de la Iglesia, sea Maestra y Guía en este renovado compromiso eclesial.

A todos os envío con afecto mi Bendición.

Vaticano, 26 noviembre de 1989, solemnidad de N.S. Jesucristo Rey del Universo.

Joannes Paulus II

Missatge del Papa per a la Jornada Vocacional

Venerados hermanos en el Episcopado,
amadísimos fieles de todo el mundo:

1. Aproximándose la celebración anual de la **Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones**, que tendrá lugar en la Iglesia universal, como de costumbre, el IV Domingo de Pascua, me complace recurrir, junto con vosotros, a aquella reconfortante promesa de Jesús: «Si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, sea lo que fuere, lo conseguirán de mi Padre que está en los cielos. Porque donde están dos o tres reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos» (Mt 18,19-20).

El próximo domingo 6 de mayo se encontrará toda la Iglesia reunida en el nombre del señor para implorar al «Dueño de la mies» el don de las vocaciones de especial consagración; sacerdotes, diáconos, religiosos y religiosas, laicos, comunidades parroquiales, grupos, asociaciones y movimientos, todos juntos, elevarán súplicas al Padre celestial para que enriquezca a la Iglesia con nuevas vocaciones.

Confío en que esta coral imploración será ampliamente escuchada. No puedo, sin embargo, dejar de recordar que a la oración debe acompañar el compromiso personal y comunitario de hacerse promotores de vocaciones. En efecto, no debe olvidarse que ordinariamente la llamada del señor se hace sentir a través del ejemplo y la acción de los hombres, especialmente, de cuantos en la Iglesia viven ya la gozosa experiencia del seguimiento de Cristo.

Precisamente en virtud de este compromiso y también en vista del próximo Sínodo de los Obispos, que tendrá como tema «La Formación de los Sacerdotes en las circunstancias actuales», **deseo llamar la atención de todo el pueblo de Dios, especialmente de los que en medio de él tienen responsabilidades educativas y formativas, sobre la importancia que adquiere el cuidado de la vida espiritual en el nacimiento y consolidación de las vocaciones.**

En efecto, no puede haber ningún género de maduración vocacional si no es dentro de un camino espiritual decidido y vigoroso, pues sólo una vida espiritual auténtica constituye el «terreno bueno» (Mt 13, 23) que permite a la «semilla» de la vocación ser acogida y crecer hasta su plena expansión.

2. **La vocación fundamental del hombre** consiste en alcanzar la plena comunión con Dios. El hombre ha sido creado «a imagen y semejanza de Dios» (Gen 1,26-27; Sab

2,23; Sir 17,3; 1Cor 11,7) y está llamado, en Cristo, a realizar progresivamente una relación de íntima unión y de amor filial con su Creador.

Para realizar dicha vocación, se ha dado al hombre participación en la vida divina, la cual, también gracias a su empeño personal, crece en él, operando aquel proceso de santificación que lo transforma en «creatura nueva» (2Cor 5,17; Gal 6,15), haciéndolo cada vez más capaz de acoger y conocer los secretos de Dios (cfr. 1Cor 2,9-14; 6,17; Rom 8,14-16; Gal 4,6) y de adherir plenamente a su proyecto de amor.

El lugar donde esta vida germina y, bajo la acción del Espíritu Santo, gradualmente crece y madura, es la Iglesia, de la cual el cristiano pasa a ser miembro por el Bautismo.

3. Las vocaciones de especial consagración son una explicitación robustecen mediante un serio y constante cuidado de la vida divina recibida en el Bautismo y, usando de todos los medios que favorecen el pleno desarrollo de la vida interior, conducen a opciones de vida enteramente dedicadas a la gloria de Dios y al servicio de los hermanos. Dichos medios son:

- la audición de la **Palabra de Dios**, que ilumina también las opciones a adoptar para un seguimiento de Cristo siempre más radical;
- la participación activa en los sacramentos, sobre todo, en la **Eucaristía**, que es el centro insustituible de la vida espiritual, fuente y alimento de todas las vocaciones;
- el sacramento de la **Penitencia**, que, favoreciendo la continua conversión del corazón, purifica el camino de adhesión personal al proyecto de Dios y refuerza el vínculo de unión con Cristo;
- la **oración personal**, que concede el vivir constantemente en la presencia de Dios, y la **oración litúrgica**, que incorpora a todo bautizado en la oración pública de la Iglesia;
- la **dirección espiritual**, como medio eficaz para discernir la voluntad de Dios, cuyo cumplimiento es fuente de maduración espiritual;
- el **amor filial a la Virgen Santa**, que se integra como un aspecto particularmente significativo en el crecimiento espiritual y vocacional de todo cristiano;
- por último, el **empeño ascético**, pues las opciones vocacionales a menudo exigen renunciaciones y sacrificios que sólo una sana y equilibrada pedagogía ascética puede favorecer.

4. Invito, por tanto, a los educadores cristianos -padres de familia, maestros, catequistas, animadores de grupos eclesiales, guías de asociaciones y movimientos- a poner todo cuidado para que los adolescentes y jóvenes sean constante y diligentemente ayudados a **desarrollar la semilla de la vida divina que han recibido como un don en el Bautismo**. Que en todo proyecto educativo la vida espiritual tenga siempre el primer puesto; que sean indicados y explicados los medios que favorecen su pleno desarrollo.

Exhorto, además, a los responsables de las comunidades cristianas, en primer lugar, a los Pastores, a apacentar el rebaño de Dios nutriéndolo en las fuentes genuinas de la vida de la gracia.

En modo del todo particular, me dirijo a los responsables de la formación de las vocaciones de especial consagración -rectores de Seminarios, padres espirituales, maestros y cuantos comparten esta delicada tarea- y les pido que pongan todo cuidado para que la vida espiritual de los llamados tenga un lugar privilegiado en la formación.

5. Finalmente, deseo dirigirme personalmente a vosotros, queridos muchachos y muchachas, adolescentes y jóvenes.

Abrid vuestro corazón a Cristo, salidle al encuentro, saciad vuestra sed en sus fuentes. El os ofrece un agua que apaga vuestra sed de verdad, de gozo, de felicidad y de amor; un agua que sacia vuestra sed de infinito y de eternidad, pues el agua que El os da se transforma en vosotros «en fuente que brota para la vida eterna» (Jn 4,14).

Escuchad a Cristo: El abre vuestros corazones a la esperanza. Seguid a Cristo: El es la «luz del mundo» y «quien lo sigue no camina en tinieblas, sino que tendrá la luz de la vida» (Jn 8,12).

Descubrid la belleza de la vocación cristiana y confirmad vuestros compromisos bautismales; renovad el propósito de caminar en «novedad de vida» (Rom 6,4), permaneciendo unidos a Cristo como los sarmientos a la vid (cfr. Jn 15), para producir mucho fruto. Hacedos personalmente sensibles a las necesidades de la Iglesia, dóciles a los impulsos de la gracia divina, generosos y solícitos en responder a la eventual llamada del señor que os invita a seguirlo más de cerca en una vida de total consagración al amor de Dios y al servicio del prójimo.

6. Y ahora, oremos juntos:

¡Oh Espíritu de verdad!, que ha venido a nosotros en Pentecostés para formarnos en la escuela del Verbo Divino, cumple en nosotros la misión a la cual el Hijo te ha mandado.

Llena de tí mismo todo corazón y suscita en muchos jóvenes el anhelo de lo que es auténticamente grande y hermoso en la vida, el deseo de la perfección evangélica, la pasión por la salvación de las almas.

Sostén a los «obreros de la mies» y dona fecundidad espiritual a su esfuerzo en el camino del bien.

Haz nuestros corazones completamente libres y puros, y ayúdanos a vivir con plenitud el seguimiento de Cristo, para gustar como tu último don el gozo que no tendrá jamás fin. Amén.

Con estos votos imparto de corazón la Bendición Apostólica a vosotros, venerados Hermanos en el episcopado, a los sacerdotes, a los diáconos, a los religiosos y a

las religiosas y a todos los fieles laicos, en especial, a los jóvenes y a las jóvenes que, con generosidad, acogen la voz de Jesús que los invita a su seguimiento.

Del Vaticano, 4 de octubre 1989, undécimo de Pontificado.

Juan PABLO pp II

DE LA CONFERENCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Comunicado de la LII Asamblea Plenaria de la conferencia Episcopal Española
con motivo de la publicación del
**ANTEPROYECTO DE LEY DE ORDENACIÓN GENERAL DEL SISTEMA
EDUCATIVO**

23 de Febero de 1990

Los Obispos de España, al concluir la presene Asamblea Plenaria de nuestra Conferencia, nos vemos urgidos a expresar ante la opinión pública la honda preocupación que sentimos en referencia a **aspectos fundamentales** del Anteproyecto de Ley de Ordenación General del Sistema Educativo dado a conocer por la Administración Educativa del Estado. Esta preocupación coincide substancialmente con la expresada por el Consejo General de la Educación Católica y por numerosas entidades educativas de la Iglesia que representan a padres de familia y a educadores cristianos.

1. Los objetivos y características del Anteproyecto de Ley reflejan una mentalidad tecnicista y pragmática propia de una visión del hombre y un concepto de humanidad en los que no se tiene en cuenta la **dimensión trascendente y moral de la persona**. Esta orientación que se pretende para el sistema educativo, encierra muy graves consecuencias porque configurarían un tipo de hombre carente de valores fundamentales. Ante esto, los católicos españoles han de tomar conciencia de lo que ello significa para la educación de sus hijos y para el porvenir de nuestra sociedad.

2. Al relegar los criterios de ordenación de la **enseñanza religiosa** escolar a una Disposición Adicional, apoyada solamente en el cumplimiento de Acuerdos con las confesiones religiosas, se omite claramente lo que afirma sobre enseñanza la Constitución Española y lo que proclaman las declaraciones y convenciones universales sobre derechos humanos y libertades.

El derecho fundamental a la formación religiosa y moral el correspondiente deber de los poderes públicos de garantizar aquel derecho forman parte del ordenamiento jurídico básico constitucional del Estado y, por tanto es obligado garantizarlo en el articulado mismo de la Ley que se proyecta.

3. Es derecho de todos los ciudadanos y es deber recíproco de los poderes públicos asegurar la **formación religiosa y moral** en el ámbito escolar. Por tanto, todas las normas legales que se implantan en España, dirigidas a ordenar el Sistema Educativo, no pueden prescindir de esos dos aspectos de la formación: la religiosa y la moral.

En consecuencia se ha de prever por el Estado un sistema jurídico que garantice a todos los alumnos la posibilidad de elección en ambos campos de conocimiento, el de la formación religiosa y el que afecta a la formación de criterios morales.

4. El derecho de los padres a elegir el tipo de educación que prefieren que sus hijos reciban en la escuela, no se tiene en cuenta suficientemente. Ni siquiera se renococe la **prioridad educativa de la familia** en el primer ciclo de la educación infantil.

Debe afirmarse, además, que el derecho que asiste a los padres para decidir sobre la educación de sus hijos se extiende a todos los padres, tanto a los que envían a sus hijos a las escuelas estatales como a los que prefieren las escuelas de iniciativa social.

5. El mismo reconocimiento constitucional efectivo de la **libertad de enseñanza** exige que sea posible «crear centros escolares» y «poder elegir el tipo de educación» sin discriminación, ni respecto a ciudadanos ni respecto a instituciones sociales.

Pero en este Anteproyecto no sólo se dificulta el crecimiento, sino incluso el mantenimiento de las actuales unidades de la enseñanza de iniciativa social.

Es necesario que la transformación de las actuales escuelas de Preescolar, EGB, Bachillerato y Formación Profesional en futuros centros de educación Infantil, Primaria, Secundaria Obligatoria, Bachillerato y Formación Profesional pueda hacerse según el principio de igualdad de oportunidades para todos.

Una vez más queremos expresar públicamente nuestro deseo de que la nueva Ley sea el fruto de un **amplio acuerdo nacional en materia educativa** de manera que se implante un sistema escolar estable y no sujeto al vaivén de cambios políticos. Los Obispos consideramos que alcanzar este deseado consenso social es el mejor servicio a la educación que, entre todos, podemos ofrecer a nuestra sociedad para hoy y para el futuro.

**LII Asamblea Plenaria de la
Conferencia Episcopal Española
Madrid, 19-24 de Febrero de 1990**

Edita: Bisbat de Menorca - Imprimeix: Editorial Menorca. S.A.